

Sygn. akt I C 1034/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2020 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Marek Jasiński

Protokolant: Joanna Czyżewska

po rozpoznaniu 18 września 2020 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa B. R.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od B. R. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 887 zł (osiemset osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od B. R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku kwotę 74,33 zł (siedemdziesiąt cztery złote trzydzieści trzy grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1034/18

UZASADNIENIE

Powód B. R. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zapłaty kwoty 807 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 18 marca 2015 roku zawarł z pozwaną umowę, na mocy której pozwana zobowiązała się do sprzedaży i montażu okien w mieszkaniu powoda, a powód zobowiązał się do uiszczenia wynagrodzenia. Powód zapłacił w całości należne pozwanej wynagrodzenie. Po jedenastu miesiącach powód zauważył rysę na jednej z szyb i zgłosił pozwanej reklamację, która jej nie uwzględniła.

W sprawie w dniu 2 marca 2018r. wydany został nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu. Sprzeciw od nakazu wniosła pozwana wnosząc o oddalenie powództwa. Pozwana wskazała, iż wykonała umowę w całości w sposób należyty. Zaprzeczyła przy tym by opisane przez powoda pęknięcie szyby wynikało z wady produktu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. R. w dniu 18 marca 2015 r. złożył w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zamówienie obejmujące zakup i montaż trzech sztuk stolarki okiennej wraz z parapetami. Łączna wartość zamówienia wynosiła 10 794 zł. Warunkiem rozpoczęcia realizacji zamówienia było zapłacenie przez zamawiającego sprzedającemu zaliczki

w wysokości 3 000 zł. Pozwany dla udokumentowania tego zakupu wystawił faktury VAT nr (...). Powód zapłacił umówioną cenę, a umowa została wykonana.

dowód: bezsporne, nadto: zamówienie k. 8-9, faktury k. 10,12, zlecenie k. 11, przesłuchanie powoda B. R. k. 72-73 (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 11 stycznia 2019r. k.74).

W kwietniu 2016 r. B. R. zorientował się, że na jednej z szyb widnieje rysa o długości ok. 4 cm i zgłosił sprzedawcy reklamację. W dniu 21 kwietnia 2016 r. drogą elektroniczną spółka odmówiła uznania reklamacji wskazując, iż zamówienie zostało wykonane prawidłowo. Pismem z dnia 30 kwietnia 2016 r. B. R. skierował także reklamację bezpośrednio do producenta okien - (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., która również nie znalazła podstaw do jej uznania.

W dniu 14 listopada 2016r. B. R. złożył wniosek o rozpoznanie sprawy przed (...)w G.. Jako pozwanego wskazał (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

dowód: dokumentacja zdjęciowa k. 13-15, korespondencja elektroniczna k. 16-46

Zamontowane w mieszkaniu B. R. okna nie posiadają wad wykonania i montażu. Powstałe pęknięcie w zespoleniu jest uszkodzeniem powstałym samoistnie i nie było spowodowane ani wadą materiałową ani wykonawczą. Zespolenie zostało wykonane przez pozwaną firmę prawidłowo brak jest wyraźnych przesunięć pomiędzy poszczególnymi szybami. O sporadycznym, samoistnym rodzaju uszkodzenia świadczy fakt, że uszkodzenie powstało po około roku od zamontowania oraz, że wystąpiło tylko w jednym zespoleniu pośród całego zamówienia na przestrzeni około czterech lat.

dowód: opinia biegłego ds. stolarki budowlanej k. 89-96.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy oraz przesłuchaniu powoda. Prawdziwość i autentyczność dokumentów nie była kwestionowana przez strony niniejszego postępowania, natomiast Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im waloru wiarygodności i mocy dowodowej.

Przede wszystkim jednak, Sąd wsparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu (...) budowlanej (...). Opinia ta w ocenie Sądu była jasna, logiczna, należyście uzasadniona, a co niezmiernie istotne nie była kwestionowana przez żadną ze stron, wobec czego Sąd podzielił wnioski w niej zawarte i przyjął za podstawę rozstrzygnięcia. W szczególności biegły wyczerpująco opisał różne mechanizmy powstawania uszkodzeń szyb w stolarence okiennej, ich przebieg i wyjaśnił okoliczności świadczące o samoistnym powstaniu uszkodzenia.

Dodatkowo Sąd wsparł się na przesłuchaniu powoda. Należy jednakże wskazać, iż zeznania powoda zasługiwały one na uwzględnienie jedynie w takim zakresie, w jakim miały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. W dużej części twierdzenia powoda w sposób wyraźny ukierunkowane były na uzyskanie przez niego korzystnego rozstrzygnięcia w sprawie.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W ocenie Sądu powód nie wykazał zasadności dochodzonego roszczenia. Osią sporu było ustalenie, czy pozwana wykonała dostawę i montaż okien w sposób prawidłowy.

Wskazać należy, iż zawarta między stronami umowa miała charakter mieszany - sprzedaży oraz umowy o dzieło. Sprzedaż dotyczyła stolarki okiennej oraz innych elementów okiennych, parapetów oraz usługi montażu tych zakupionych towarów. Każdy z tych elementów podlegał osobnej wycenie i występuje w obrocie również konsumenckim osobno. Powodowało to, iż w ocenie Sądu składane reklamacje, które traktować należało jako korzystanie z uprawnień w ramach rękojmi, powinny dotyczyć poszczególnych elementów zakupionych przez powoda.

W ocenie Sądu zastosowanie w niniejszej sprawie mają przepisy Kodeksu Cywilnego Księgi III Tytułu XI dotyczące Sprzedaży a konkretnie rękojmi za wady.

Rękojmia za wady fizyczne rzeczy sprzedanej przy umowie sprzedaży, nie będącej sprzedażą konsumencką, znajduje swoją regulację w przepisach kodeksu cywilnego. Stosownie do treści art. 556 §1 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niezupełnym (rękojmia za wady fizyczne). Stosownie zaś do treści art. 557 §1 k.c. sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy.

Bezsporne było, że w oknie dostarczonym i zamontowanym przez pozwanego doszło do pęknięcia szyby. Aby można było mówić o odpowiedzialności pozwanego, do pęknięcia musiałoby dojść na skutek wady dostarczonej stolarki, czy to materiałowej czy montażowej. Należało więc w pierwszej kolejności ustalić przyczynę powstania pęknięcia. Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego.

Powołany w sprawie biegły z zakresu stolarki budowlanej K. T. jednoznacznie stwierdził, że zamontowane u powoda okna nie posiadają wad wykonania i montażu. Stolarka ta została prawidłowo osadzona w otworze okiennodrzwiowym. Natomiast powstałe pęknięcie w zespoleniu jest uszkodzeniem powstałym samoistnie. Biegły podkreślił, iż w pewnych okolicznościach szyba poddana działaniu niekorzystnych różnic temperatur może samoistnie pękać bez jakiegokolwiek udziału. Znaczne różnice temperatur w szybie zespolonej prowadzi do pojawienia się naprężeń termicznych o wartościach mogących powodować sporadyczne pęknięcie szkła, co nie wynika z wady materiałowej.

Skoro zatem przedmiotowa stolarka nie miała wady będącej przyczyną pęknięcia, a spowodowały je czynniki zewnętrzne, nie można przypisać pozwanemu odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wadę.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II. wyroku, na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Mając na względzie, iż powód przegrał sprawę w całości, Sąd zobowiązał go do zwrotu stronie przeciwnej poniesionych przez nią kosztów postępowania, na koszty te składały się koszty zastępstwa prawnego w kwocie 270 zł, opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 600 zł.

W punkcie III nakazano ściągnąć od B. R. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku nieuiszczone koszty sądowe, tj. niepokryte z uiszczonej przez pozwanego zaliczki koszty przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w wysokości 74,33 zł.

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)